

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 287 af 9. Maj 1919 om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde blev de i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 fastsatte Dagpengeydelse forhøjet, idet Maksimum for Dagpengenes Størrelse blev sat op fra 3 Kr. til 4 Kr. 50 Øre pr. Dag. I Bemærkningerne til det Lovforslag, der blev fremsat for at gennemføre denne Ændring i Ulykkesforsikringsloven (Rigsdagstidende Ord. Saml. Tillæg A. Sp. 4603), gjorde Ministeriet Rede for, at Arbejderforsikrings-Raadet havde ønsket en mere gennemgribende Revision af Ulykkesforsikringsloven saaledes, at ikke blot Dagpengeydelserne, men ogsaa Erstatningerne søgtes forhøjet i Forhold til Lønniveauets Stigning. Ministeriet søgte Dagpengeforhøjelsen særskilt iværksat, idet Dyrtiden formentes paa dette Punkt at stille Krav om en hurtigst mulig gennemført Ændring i Ulykkesforsikringsloven, og de øvrige, af Arbejderforsikrings-Raadet ønskede Ændringer blev derfor udskudt, indtil der kunde forelægges Rigsdagen et Forslag til en Ændring i Ulykkesforsikringsloven, tillige indeholdende et Forslag til en ny Ordning af Ulykkesforsikringen for Fiskeri og den mindre Skibsfart, hvorom der var blevet fremsat Krav fra forskellig Side.

Nærværende Lovforslag tilsigter at gennemføre den bebudede Forhøjelse af de i Ulykkesforsikringsloven fastsatte Satser for Erstatningsberegningen i Forbindelse med en Forhøjelse af de øvrige i Loven fastsatte Indtægtsgrænser, samt den af Dansk Fiskeriforening og Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk ønskede Revision af Bestemmelserne i Ulykkesforsikringslovens 8de Kapitel (Fiskeri og mindre Skibsfart).

Ifølge Ulykkesforsikringsloven beregnes Erstatningerne paa Grundlag af den tilskadekomnes Aarsløn, idet Døds'erstatninger ligefrem beregnes som et Multiplum af Aarslønnen, og Invaliditetserstatninger beregnes som en til Invaliditeten svarende procentvis Del af et Multiplum af Aarslønnen. For Aarslønnen er der imidlertid fastsat den Begrænsning, at Lønnen i intet Tilfælde kan ansættes højere end 1 200 Kr. Da der tillige er sat et Minimum for Aarslønnen af 600 Kr., vil ingen kunne opnaa Erstatningen beregnet af højere Beløb end fra 600 Kr. til 1 200 Kr. Det maa af alle erkendes, at Lønniveauet og Prisniveauet siden Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 er undergaaet en saadan Forandring, at disse Satser

ikke længere kan anses for tidssvarende. For at Ydelserne kan komme til at svare til, hvad man ved Ulykkesforsikringslovens Givelse tilsigtede at yde de tilskadekomne og disses Efterladte, maa der gennemføres en Forhøjelse i de til Grund for Erstatningsberegningen liggende Beløb med 100 pCt. Minimum og Maksimum for Aarslønnen foreslaas derfor forhøjet til henholdsvis 1 200 Kr. og 2 400 Kr. Maksimumsgrænsen 2 400 Kr. svarer til det Beløb, der i Sverige ved Lov af 19. Juni d. A. blev fastsat som højeste Aarsløn ved Erstatningsberegningen. Med Hensyn til Personer paa 60 Aar og derover har man gjort den Undtagelse fra den almindelige Fordobling af Lovens Beløb, at man, naar de paagældende ingen Løn har oppebaaret, eller Aarslønnen har været mindre end 600 Kr., vedblivende beregner Erstatningen efter dette Beløb i Stedet for som for andre tilskadekomne at regne med 1 200 Kr. som Minimum. Medens man nemlig maa anse det for at være af væsentlig Betydning for Personer, der paa Grund af Ungdom eller midlertidig Beskæftigelse oppebærer særlig lav Løn, at Erstatningen beregnes med Hensyntagen til, hvad de paagældende vilde have tjent i Fremtiden, vil en Erstatning, der for gamle Folk beregnes efter en Aarsløn væsentligt højere end den, som de virkelig har haft og vil kunne opnaa, føre til en unyttig og undertiden farlig Overforsikring.

Ogsaa med Hensyn til Dagpengene er foreslaaet en Fordobling af det i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 fastsatte Maksimum, idet Maksimum, der efter sidstnævnte Lov var 3 Kr., ved Loven af 9. Maj d. A. forhøjedes til 4 Kr. 50 Øre og nu foreslaas forhøjet til 6 Kr.,

Man foreslaar dernæst at udvide Ulykkesforsikringens Omraade ved at forandre de i Ulykkesforsikringslovens §§ 50, 54 og 71 fastsatte Bestemmelser, hvorefter tilsynshavende og de i social Henseende dermed ligestillede Funktionærer kun har Krav paa Forsikring, naar deres Løn ikke overstiger 3 000 Kr. i Industrien, 2 700 Kr. i Søfarten og 2 000 Kr. i Landbruget. Fra Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger har Ministeriet gennem Arbejderforsikrings-Raadet modtaget et Andragende om helt at faa ophævet de nævnte Undtagelsesbestemmelser i Ulykkesforsikringsloven, saaledes at enhver beskæftiget Person uden Hensyn til Stilling og Lønningens Størrelse har Krav paa at holdes